

สวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต

Standard Welfare for Older Persons in the 21st Century to the Thailand's 12 Hidden Gems

ภัทรพร ปุณะตุง¹ วิภาดา มุกดา^{2*}

Pattaporn Punatung¹ Wipada Mukda²

¹หลักสูตรบัญชีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

¹Bachelor of Accountancy Faculty of Management, Suan Dusit University

²หลักสูตรการบริการลูกค้า คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

²Customer Service of Faculty of Management, Suan Dusit University

E-mail: amimukda9002@gmail.com; โทรศัพท์มือถือ: 098-82884956

Received: 09 December 2020

Revised: 03 July 2021

Accepted: 14 July 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 และ 2. ศึกษาแนวทางการจัดสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุ 400 คน และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 48 คน สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้นำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วนำมาสรุปข้อมูล

ผลการวิจัย พบว่า 1. ความต้องการสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิต ด้านที่อยู่อาศัย ด้านนันทนาการ ด้านสุขภาพอนามัยและด้านการศึกษา ตามลำดับ และ 2. แนวทางสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ซึ่งเป็นการบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข ด้านการศึกษา เน้นความรู้ด้านสุขภาพ เทคโนโลยีเพื่อ การสื่อสาร ด้านนันทนาการ โดยการจัดตั้งชมรมผู้สูงอายุและศูนย์ชุมชนเพื่อออก กำลังกาย ส่วนด้านที่อยู่อาศัย ให้จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราและด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อำนาจความสะอาดความปลอดภัยตามสถานที่ต่างๆ

คำสำคัญ: สวัสดิการ/ มาตรฐาน/ ผู้สูงอายุ

Abstract

This research aimed to 1. study the standard welfare for older persons in the 21st century, and 2. seek the guidelines for providing the standard welfare for older persons in the 21st century in the tourism development areas of Thailand's 12 Hidden Gems. The research instruments were questionnaires and interviews. The questionnaires were completed by 400 older persons, and 48 persons in related groups were interviewed. The statistics used in the study were percentage, mean, and standard deviation. After that, the results were analyzed, synthesized, and summarized.

The findings revealed that 1. the need for the standard welfare for older persons, which comprising life safety, residence, recreation, health, and education, was overall at a high level, and 2. the standard welfare guidelines for older persons in the 21st century were composed of the health welfare, which was a medical service and public health; the education welfare, which focused on health knowledge and technology for communication; the recreation welfare, in which the older person club and the community center for exercising were established; the residence welfare, which a nursing house for older persons was requested; and the welfare of life and property safety, which was to facilitate safety in various locations.

Keywords: Welfare/ Standard/ Older Person

บทนำ

ผู้สูงวัยถือว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญอย่างยิ่งของสังคมและประเทศชาติเป็นต้นทุนทางสังคมที่มีค่ามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทยที่นับถือผู้สูงวัยในฐานะผู้มีประสบการณ์มาก่อนและเป็นผู้สั่งสมภูมิปัญญาของท้องถิ่นในด้านต่างๆ เพื่อสืบทอดถึงบุคคลรุ่นหลัง นอกจากนี้ผู้สูงวัยยังเปรียบเสมือนศูนย์รวมจิตใจของลูกหลานที่คอยให้ความอบอุ่น คำแนะนำสั่งสอนแก่บุคคลรุ่นหลังในครอบครัวแต่ปรากฏว่าในปัจจุบันประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงวัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ตลอดจนวิทยาการสมัยใหม่ เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ ส่งผลให้ประชากรไทยมีอัตราการเจริญพันธุ์ลดลงและประชากรมีอายุขัยเฉลี่ยสูงขึ้น ปัจจัยดังกล่าวทำให้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง (อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล. 2553)

อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาจำนวนประชากรผู้สูงอายุได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วเนื่องจากความก้าวหน้าทางการแพทย์และการสาธารณสุข สำหรับข้อมูลประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553 พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 8.4 ล้านคน และคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2573 จะเพิ่มขึ้นเป็น 12.2 ล้านคน และ 17.7 ล้านคน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัยเด็ก (อายุ 0-14 ปี) และวัยแรงงาน (อายุ 15-59 ปี) พบว่า ประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากอัตราการเกิดของทารกและการเสียชีวิตของผู้สูงอายุลดลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว เมื่อจำแนกตามเขตที่อยู่อาศัย พบว่าประชากรผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีจำนวน 3.3 ล้านคน และเพิ่มจำนวนเป็น 11.6 ล้านคน ภายในปี พ.ศ. 2583 ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการที่เขตเมือง มีความสะดวกสบายทั้งในด้านการแพทย์และการสาธารณสุขหรือการขอรับสวัสดิการต่างๆ (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. 2560)

ผู้สูงอายุมักถูกมองว่าเป็นทรัพยากรที่เสื่อมสภาพแล้วซึ่งต้องได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น แต่ในความเป็นจริงแล้ว ผู้สูงอายุ คือ แหล่งสะสมความรู้และประสบการณ์ของคนรุ่นลูกหลานที่มีศักยภาพ สามารถช่วยเหลือพัฒนาสังคมและประเทศชาติอีกรุ่นหนึ่ง ผู้สูงอายุควรได้รับการฟื้นฟูด้วยเหตุผลอย่างน้อย 3 ประการ คือ ในฐานะกลุ่มที่มีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นคลังปัญญาของกลุ่มชน และเป็นเรื่องของวัฒนธรรมไทย ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กลุ่มนี้ของประเทศให้มีความคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี นำมาซึ่งความสุขทั้งกายและใจ และจะเกิดขึ้นเมื่อคนนั้นได้รับการตอบสนองความต้องการของตน เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของผู้สูงอายุ พบว่า มีความต้องการ 2 ประเภท คือ ความต้องการพื้นฐานและความต้องการขั้นสูงสุด เช่น ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากบุตรหลาน มีรายได้พอใช้ มีบริการสุขภาพที่รัฐจัดให้ที่บ้านพักอาศัย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีความต้องการด้านสุขภาพ เช่น ได้รับความรู้คำแนะนำจากแพทย์ พยาบาลและต้องการตรวจสุขภาพประจำปี มีความต้องการด้านสังคม ต้องการให้ชุมชนมีหน่วยงานดูแลผู้สูงอายุโดยเฉพาะ ต้องการสถานที่พักผ่อนออกกำลังกาย มีความต้องการด้านจิตใจ เช่น ต้องการความเคารพยกย่องจากครอบครัวและสังคมและต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี นอกจากนี้ ยังมีความต้องการด้านการเงินและการงาน เช่น ต้องการเงินช่วยเหลือสำหรับผู้สูงอายุที่ยากจน ต้องการการเกื้อหนุนจากลูกหลานต้องการให้รัฐจัดหางานให้ (เกษม แก่นบุญ. 2552)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงอายุในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต

2. เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการมาตรฐานให้กับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้สูงวัยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ใน 12 เมืองต้องห้ามพลาต รวมจำนวนทั้งสิ้น 1,398,957 คน (กรมการปกครอง. 2561)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้สูงวัยที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้หลักการของทาร์โรวามาเน่ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2555) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกโดยไม่อาศัยความน่าจะเป็น

1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงวัย ได้แก่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 12 คน ปลัดอำเภอ จำนวน 12 คน เจ้าหน้าที่ที่ดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 12 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 48 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สภาพครอบครัวปัจจุบัน และสวัสดิการรักษายาบาล

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงวัย ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัยและด้านความปลอดภัย ในชีวิตเพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการมาตรฐานให้กับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาวิจัยเป็นการศึกษารูปแบบการวิจัยเชิงผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสรุปความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงวัย ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัยและด้านความปลอดภัยในชีวิต

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงวัย เป็นคำถามแบบปลายปิดโดยการให้เลือกตอบ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ สภาพครอบครัวปัจจุบันและสวัสดิการรักษายาบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงวัย ประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการศึกษา ด้านนันทนาการ ด้านที่อยู่อาศัยและด้านความปลอดภัยในชีวิต ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วน (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แนวทางในการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงวัย เป็นลักษณะแบบ สอบถามปลายเปิด

การวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงอายุในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงตรงของแบบ สอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถที่จะวัดแบบสอบถามได้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด แล้วนำเนื้อหาภาษาที่ใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสมและมีความถูกต้อง

2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบ สอบถาม โดยนำแบบสอบถามทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ก่อนเก็บข้อมูลจริง แล้วนำกลับมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา Coefficient Alpha (Cronbach. 1990) หาค่าความเชื่อมั่นรายละเอียด ดังนี้

ด้านสุขภาพอนามัย	ค่าความเชื่อมั่น	0.870
ด้านการศึกษา	ค่าความเชื่อมั่น	0.904
ด้านนันทนาการ	ค่าความเชื่อมั่น	0.885
ด้านที่อยู่อาศัย	ค่าความเชื่อมั่น	0.879
ด้านความปลอดภัยในชีวิต	ค่าความเชื่อมั่น	0.870

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้สูงวัยใน 12 เมืองต้องห้ามพลาต ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดน่าน จังหวัดลำปาง จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดเลย จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดตราด จำนวน 400 คน
2. ดำเนินการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3. ทำหนังสือขออนุญาตสัมภาษณ์ถึงกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 48 คน เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสัมภาษณ์
4. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยการสังเคราะห์เนื้อหาแล้วนำเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยที่เหมาะสม

การวิเคราะห์ข้อมูล

เป็นการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำผลที่ได้จากสัมภาษณ์เชิงลึก แล้วนำไปวิเคราะห์เนื้อหาผ่านการสังเคราะห์แล้วมาสรุปข้อมูลเพื่อนำเสนอแนวทางการให้สวัสดิการมาตรฐานผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต

การวิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิต ด้านที่อยู่อาศัย ด้านนันทนาการ ด้านสุขภาพอนามัย และด้านการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงวัย

สวัสดิการสังคม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ด้านสุขภาพอนามัย	3.60	0.680	มาก	4
2. ด้านการศึกษา	3.56	0.743	มาก	5
3. ด้านนันทนาการ	3.65	0.737	มาก	3
4. ด้านที่อยู่อาศัย	3.68	0.885	มาก	2
5. ด้านความปลอดภัยในชีวิต	3.71	0.740	มาก	1
ภาพรวม	3.64	0.757	มาก	

ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า การจัดการบริการตรวจสุขภาพประจำปี การจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับผู้สูงอายุในการเข้ารับบริการกับสถานพยาบาล การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพให้คำแนะนำการออกกำลังกายที่เหมาะสม จัดบริการให้คำปรึกษาด้านสภาพจิตใจ

ด้านการศึกษา พบว่า การจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้สูงอายุเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในเรื่องสุขภาพ การส่งเสริมอาชีพ การได้รับความรู้จากสื่อวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ที่เป็นประโยชน์ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนหรือมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชุมชน

ด้านนันทนาการ พบว่า ควรจัดกิจกรรมนันทนาการ งานรื่นเริงในวันสำคัญร่วมกันในชุมชน เพื่อให้ผู้สูงอายุได้ออกมาร่วมกิจกรรม ควรจัดเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการออกกำลังกาย ที่ถูกต้องเหมาะสม จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุ จัดสวนสาธารณะ สนามกีฬาสำหรับออกกำลังกายที่ปลอดภัย

ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า การบริการที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น จัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราเพื่อให้มีที่อยู่อาศัย จัดบริการครอบครัวอุปการะแก่ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่งพิง ภาครัฐควรจัดสวัสดิการสถานสงเคราะห์คนชราแบบไม่เสียค่าใช้จ่ายและให้ความรู้กับญาติผู้สูงอายุในครอบครัวในการปรับปรุงที่อยู่อาศัย

ด้านความปลอดภัยในชีวิต พบว่า ควรมีอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัย ให้แก่ผู้สูงอายุภายในอาคารสถานที่และยานพาหนะ การมีอาสาสมัครคอยให้บริการดูแล ให้คำปรึกษากับผู้สูงอายุเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ภาครัฐควรช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกละทิ้งและควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามดูแลผู้สูงอายุ เช่น กล้องวงจรปิด เป็นต้น

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสวัสดิการมาตรฐานที่ให้กับผู้สูงอายุในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต

แนวทางการจัดการบริการสวัสดิการทางสังคมแก่ผู้สูงอายุ ควรได้รับทราบความต้องการของผู้สูงอายุและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถเข้าถึงปัญหาและความต้องการที่เป็นจริง สามารถจัดบริการได้ครอบคลุมประเภทผู้สูงอายุแต่ละกลุ่มที่แตกต่างกัน สรุปข้อมูลได้ดังนี้

สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ควรกำหนดมาตรการจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยแบบครบวงจรและเพิ่มบริการช่องทางพิเศษและจำนวนสถานพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะเป็นกรณีพิเศษ ประกอบด้วย 1) หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน ให้บริการครอบคลุมด้านการตรวจสุขภาพ การรักษาพยาบาลและการส่งเสริมสุขภาพและป้องกัน

โรค 2) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล
3) การดูแลที่บ้าน เป็นบริการสำหรับผู้สูงอายุอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเหมาะกับผู้ป่วยสูงอายุที่อาการ
ไม่รุนแรงและไม่สะดวกในการเดินทางมารักษาที่โรงพยาบาล 4) โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ
(อผส.) เป็นโครงการที่มุ่งแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุขาดผู้ดูแลช่วยเหลือตนเองไม่ได้และถูกทอดทิ้ง

สวัสดิการด้านการศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียนของผู้สูงอายุที่ให้ความรู้ที่ผู้สูงอายุต้องรู้โดย
เน้นความรู้ด้านสุขภาพ โดยมีรายวิชา เช่น โภชนาการที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพ
ฟันและการฝึกกายภาพบำบัดในทุกเช้า เป็นต้น ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร กฎหมาย
สิทธิและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ สังคม ชีวิตและความตายและความรู้ที่ผู้สูงอายุเป็นกำหนดเอง
เพื่อให้ตรงกับความต้องการของตนเอง

สวัสดิการด้านนันทนาการ ประกอบด้วย ชมรมผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประชา
สัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสาร ศูนย์ชุมชนเพื่อผู้สูงอายุ ให้บริการ เช่น กายภาพบำบัด ออกกำลังกาย
ตลอดจนกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ตลอดจนการลดราคาแก่ผู้สูงอายุในช่วงเทศกาลต่างๆ เพื่อ
ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ท่องเที่ยวและพักผ่อน

สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย การจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชรากระจายอย่างทั่วถึง
ในระดับอำเภอ ระดับตำบลประเภทไม่เสียค่าใช้จ่าย พร้อมด้วยการจัดหาผ้าห่มให้ผู้สูงอายุในฤดูหนาว
การจัดงบประมาณในการซ่อมแซมบ้านที่พังกาอาศัยให้แก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้และการจัดโครงการ
แหล่งกู่เงินดอกเบี้ยต่ำเพื่อที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ

สวัสดิการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น
ห้องน้ำ ป้าย สัญลักษณ์และทางลาด ลิฟท์ บันได เพื่ออำนวยความสะดวกตามสถานที่ต่างๆ การจัดการ
ด้านรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่สาธารณะ ช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้
รับอันตรายจากการถูกรังแกการถูกทอดทิ้งและถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย
และจัดหน่วยเคลื่อนที่ด้านความมั่นคงทางสังคมและการคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของผู้สูงอายุ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความต้องการสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการ
ท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต สรุปได้ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย พบว่า ควรการจัดบริการตรวจสุขภาพประจำปี เช่น วัดความดัน วัดน้ำ
ตาล เป็นต้น จัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับผู้สูงวัยในการเข้ารับบริการกับจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง
การดูแลสุขภาพให้คำแนะนำการออกกำลังกายที่เหมาะสม จัดบริการให้คำปรึกษาด้านสภาพจิตใจ

2. ด้านการศึกษา พบว่า ควรจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้สูงวัย ส่งเสริมอาชีพที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้สูงวัยได้ ควรให้ผู้สูงวัยได้รับความรู้ที่เหมาะสมจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ควรจัดการศึกษาตลอดชีวิตในหลักสูตรต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้สูงวัยมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนหรือมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชุมชน

3. ด้านนันทนาการ พบว่า ควรจัดกิจกรรมนันทนาการงานรื่นเริงในวันสำคัญร่วมกันในชุมชน จัดศูนย์บริการผู้สูงวัยในชุมชนและการให้คำปรึกษา ควรจัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้สูงวัย ควรจัดตั้งชมรมผู้สูงวัยและมีสิ่งอำนวยความสะดวก และควรจัดสวนสาธารณะ สนามกีฬา สำหรับออกกำลังกายที่เหมาะสมปลอดภัยสำหรับผู้สูงวัย

4. ด้านที่อยู่อาศัย พบว่า ควรจัดบริการที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น อันดับที่ 2 มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราเพื่อมีที่อยู่อาศัย จัดบริการครอบครัวอุปการะแก่ผู้สูงวัยที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่งพึงรัฐจัดสวัสดิการสถานสงเคราะห์คนชราประเภทไม่เสียค่าใช้จ่าย และส่งเสริมให้ความรู้กับคนในครอบครัวและผู้สูงวัยในการปรับปรุงที่อยู่อาศัย

5. ด้านความปลอดภัยในชีวิต พบว่า ควรมีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงวัยในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ การสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลผู้สูงวัย ให้คำปรึกษา และแนวทางการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิต หน่วยงานภาครัฐช่วยเหลือผู้สูงวัยที่ถูกทอดทิ้ง ควรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามดูแลผู้สูงวัย เช่น กล้องวงจรปิด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง สวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงวัยในศตวรรษที่ 21 เขตพัฒนาการท่องเที่ยว 12 เมืองต้องห้ามพลาต สรุปได้ดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย เป็นการจัดการบริการตรวจสุขภาพประจำปี การจัดสถานที่ให้มีความเหมาะสมกับผู้สูงวัยในการเข้ารับบริการกับสถานพยาบาล การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพ ให้คำแนะนำการออกกำลังกายที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ภัทรกร รุ่งจิรเดชากุล (2559) ได้ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงวัยในองค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ผู้สูงวัยมีความต้องการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด เช่นเดียวกับ วันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ

จังหวัดกระบี่ พบว่า ผู้สูงอายุมีความต้องการด้านสุขภาพอนามัยมาก ได้แก่ การได้รับความสะดวก โดยมีช่องทางพิเศษสำหรับผู้สูงอายุในโรงพยาบาล ความต้องการได้รับความสะดวกโดยมีสถานบริการสาธารณสุขใกล้บ้าน

ด้านการศึกษา เป็นการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจกับผู้สูงอายุ ได้แก่ สุขภาพและข้อมูลข่าวสารที่จำเป็น การจัดส่งเสริมอาชีพที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุได้ต่อการดำเนินชีวิต การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้สู่ชุมชนหรือมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับชุมชน สอดคล้องกับ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (2551) กล่าวถึง การศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้ของทุกคน ให้มีการศึกษา ฝึกอบรมแก่ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ โดยการสนับสนุนให้สถานศึกษามีความพร้อมในการจัดการศึกษาในระบบโรงเรียน การศึกษานอกระบบ โรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย และตรงกับ สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์ (2557) กล่าวถึง พรบ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545-2546) กำหนดด้านการศึกษา โดยกำหนดการพัฒนาแนวทางทางการจัดการศึกษานอกระบบโรงเรียนสำหรับผู้สูงอายุตามความต้องการและความสนใจของผู้สูงอายุ เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงอายุการเสริมสร้างคุณค่าและการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับผู้สูงอายุการเสริมสร้างความร่วมมือเพื่อการแข่งขันขององค์กรผู้สูงอายุ

ด้านนันทนาการ เป็นการจัดกิจกรรมงานรื่นเริงในวันสำคัญร่วมกันในชุมชน จัดศูนย์บริการผู้สูงอายุในชุมชนและการให้คำปรึกษาการออกกำลังกายที่ถูกต้องและเหมาะสมกับผู้สูงอายุ จัดตั้งชมรมผู้สูงอายุและสิ่งอำนวยความสะดวก และจัดสวนสาธารณะ สอดคล้องกับสมสมัย พิลาดง (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงพญา อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ให้ข้อเสนอแนะด้านนันทนาการว่า ควรจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น กิจกรรมทางศาสนาหรือแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม การจัดสถานที่สาธารณะในชุมชนให้เป็นสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และมีการจัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับผู้สูงอายุ ตรงกับ ไม้ป่า ธีรานันท์ (2552) กล่าวว่า สวัสดิการสังคมด้านนันทนาการว่าบุคคลในสังคมมีกิจกรรมนันทนาการในองค์ประกอบของการมีสภาพชีวิต การเป็นอยู่ที่ดี บุคคลพึงได้รับการตอบสนองความสุขความพึงพอใจในด้านศิลปะ การบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ตามประเพณีวัฒนธรรมของสังคมอย่างมีคุณภาพ

ด้านที่อยู่อาศัย เป็นการจัดการบริการที่พักอาศัยและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็น มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราที่อยู่คนเดียวหรือไร้ที่พึ่งพิงและการปรับปรุงที่อยู่อาศัย สอดคล้องกับลัทธิมนุษยเกิด (2556) ได้ศึกษาความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอกะฉะกัน จังหวัดชลบุรี พบว่า ความต้องการด้านที่พักอาศัยผู้สูงอายุมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ตรงกับวันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) กล่าวว่า ในด้านความต้องการสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัย ต้องการมากที่สุดได้แก่ การจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชรากระจายอย่างทั่วถึงในระดับอำเภอ รองลงมาได้แก่ต้องการให้มีการจัดโครงการแหล่งกู่เงินดอกเบี้ยต่ำเพื่อที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุสำหรับด้านที่ผู้สูงอายุให้ความสนใจน้อยที่สุด ได้แก่ การเข้าไปอาศัยในสถานสงเคราะห์คนชรา

ด้านความปลอดภัยในชีวิตเป็นการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ยานพาหนะ การสนับสนุนอาสาสมัครบริการดูแลผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้ง สอดคล้องกับ นันทนา อยู่สบาย (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความปลอดภัยในชีวิต ตรงกับระพีพรรณ คำหอม (2554) ได้กล่าวถึง ความต้องการของมนุษย์ด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคงในการดำรงชีพเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ การมีความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงานและสถานะทางสังคม เป็นต้น

2. แนวทางสวัสดิการมาตรฐานสำหรับผู้สูงอายุในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย ควรกำหนดมาตรการจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพอนามัยแบบครบวงจรและเพิ่มบริการช่องทางพิเศษและจำนวนสถานพยาบาลสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะเป็นกรณีพิเศษ ประกอบด้วย 1) หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ถือเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนทุกคน ให้บริการครอบคลุมด้านการตรวจสุขภาพ การรักษาพยาบาลและการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค 2) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 3) การดูแลที่บ้าน เป็นบริการสำหรับผู้สูงอายุซึ่งเหมาะกับผู้ป่วยผู้สูงอายุที่อาการไม่รุนแรงและไม่สะดวกในการเดินทางมารับรักษาที่โรงพยาบาล 4) โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อผส.) เป็นโครงการที่มุ่งแก้ไขปัญหาผู้สูงอายุขาดผู้ดูแลช่วยเหลือตนเองไม่ได้ถูกทอดทิ้งและผู้สูงอายุที่ได้รับการดูแลไม่ถูกต้อง สอดคล้องกับ จิรัชยา เจียวักและคณะ (2558) กล่าวถึง การจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ ด้านระบบสวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย การดูแลสุขภาพอนามัยเป็นส่วนหนึ่งของการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุในประเทศไทย ประกอบด้วย สวัสดิการ 2 ประเภท ได้แก่ บริการหลักประกันสุขภาพ

ถ้วนหน้าและบริการอาสาสมัคร ดูแลผู้สูงวัยที่บ้าน (อพส.) ตรงกับ สุภารัตน์ สุดสมบูรณ์ (2557) ได้สรุปว่า การบริการประกันสังคม เป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตและคุ้มครองลูกจ้างให้ประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตรายทุพพลภาพ เสียชีวิต อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน การคลอดบุตร การประกันกรณีชราภาพและการสงเคราะห์บุตรของลูกจ้าง โดยรัฐได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายให้ความคุ้มครอง

สวัสดิการด้านการศึกษา ประกอบด้วย โรงเรียนของผู้สูงอายุที่ให้ความรู้ที่ผู้สูงอายุต้องรู้โดยเน้นความรู้ด้านสุขภาพ โดยมีรายวิชา เช่น โภชนาการที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ การดูแลสุขภาพฟันและการฝึกกายภาพบำบัดในทุกเช้า เป็นต้น ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร กฎหมายสิทธิและสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ สังคม ชีวและ ความตาย และความรู้ที่ผู้สูงอายุเป็นกำหนดเองเพื่อให้ตรงกับความต้องการของตนเองมากที่สุด สอดคล้องกับจิรัชยา เจียวักและคณะ (2558) กล่าวถึงการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงวัยด้านระบบสวัสดิการด้านการศึกษา ซึ่งได้พัฒนาแนวทางการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้สูงวัยตามความต้องการและความสนใจของผู้สูงวัย ได้แก่ โครงการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับผู้สูงวัย เช่น หลักสูตรอาชีพระยะสั้น การให้ความรู้พื้นฐานคอมพิวเตอร์และการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น และตรงกับชาญยุทธ หาญชนะ (2559) ได้ศึกษาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลทิวา อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า ระดับความต้องการสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุโดยภาพรวม พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความต้องการสูงสุด คือ ด้านการศึกษาและด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สวัสดิการด้านนันทนาการ ประกอบด้วย ชมรมผู้สูงอายุ เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสาร ศูนย์ชุมชนเพื่อผู้สูงอายุให้บริการ เช่น กายภาพบำบัด ออกกำลังกาย ตลอดจนกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ตลอดจนการลดราคาแก่ผู้สูงอายุในช่วงเทศกาลต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้ท่องเที่ยวและพักผ่อน สอดคล้องกับ วันชัย ชูประดิษฐ์ (2554) ได้ศึกษาความต้องการได้รับสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาพบว่า ด้านนันทนาการของผู้สูงอายุมากที่สุด ได้แก่ การลดราคาค่าโดยสารยานพาหนะตรงกับสมสมัย พิลาแดง (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงพญา อำเภอตอนฉาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัย พบว่า ด้านนันทนาการ ส่วนใหญ่ควรมีการจัดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมกับผู้สูงอายุ เช่น กิจกรรมทางศาสนาหรือแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม

รองลงมาควรมีการจัดสถานที่สาธารณะในชุมชนให้เป็นสถานที่ออกกำลังกายที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ และควรมีการจัดเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายที่ถูกต้องเหมาะสมกับผู้สูงอายุ

สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย การจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชรากระจายอย่างทั่วถึง ในระดับอำเภอ ระดับตำบลประเภทไม่เสียค่าใช้จ่าย พร้อมด้วยการจัดหาผ้าห่มให้ผู้สูงอายุในฤดูหนาว การจัดงบประมาณในการซ่อมแซมบ้านที่พักอาศัยให้แก่ผู้สูงอายุที่พึ่งตนเองไม่ได้และการจัดโครงการ แหล่งกู้เงินดอกเบี้ยต่ำเพื่อที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ สอดคล้องกับไม้ป่า ธีรพันธ์ (2552) กล่าวว่า สวัสดิการสังคมในความหมายจะครอบคลุมเฉพาะการจัดบริการช่วยเหลือทางสังคมเฉพาะผู้ด้อย โอกาส ส่วนสวัสดิการสังคมด้านที่อยู่อาศัยเป็นการที่บุคคลมีที่อยู่อาศัยตามควรกับอัตภาพเป็นการ เสริมสร้าง คุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้นบุคคลทุกคนควรจะได้มีที่อยู่อาศัยตามแต่กำลังความสามารถของ บุคคลต้องได้รับความปลอดภัย ความมั่นคงอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่บุคคลจะมีคุณภาพชีวิตที่ดี ดำเนินชีวิต ได้เป็นปกติตามสมควร ตรงกับสมสมัย พิลาดง (2557) ได้ศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของ ผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงพุง อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุด้านที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่พบว่า ควรเร่งดำเนินการ จัดทำโครงการกู้เพื่อที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัย รองลงมาคือ ควรมีการ ส่งเสริมให้ความรู้กับคนในครอบครัวและผู้สูงอายุในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับผู้สูงอายุ

สวัสดิการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำ บ้าย สัญลักซ์และทางลาด ลิฟท์ บันได เพื่ออำนวยความสะดวกตามสถานที่ต่างๆ การจัด การด้านรักษาความสงบปลอดภัยให้แก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่สาธารณะ ช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่ง ได้รับอันตรายจากการถูกละเมิดกรรม การถูกทอดทิ้งและถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และจัดหน่วยเคลื่อนที่ด้านความมั่นคงทางสังคมและการคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของผู้สูงอายุ สอดคล้อง กับ ระพีพรรณ คำหอม (2554) กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ในเรื่องของความปลอดภัย หรือความมั่นคงในการดำรงชีวิต เป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกันเพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตราย ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ การมีความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงานและสถานะทางสังคม เป็นต้น และตรงกับ อัจฉรา วงนารี (2559) กล่าว ว่า ความต้องการของผู้สูงวัยเป็นความต้องการด้านพื้นฐานที่สุดในชีวิตมนุษย์เพราะเป็นสิ่งธรรมชาติ ของร่างกายต้องการ เพื่อเสริมสร้างร่างกายให้ดำรงอยู่ได้ ได้แก่ ความต้องการปัจจัยสี่ คือ อาหาร

เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยและการรักษาพยาบาล ส่วนความต้องการด้านจิตใจเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นสัมผัสไม่ได้แต่สามารถรู้สึกได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

รัฐควรส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการให้บริการชุมชนเพิ่มมากขึ้นด้วย การให้ชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมการดูแลตนเองในชุมชน อาจเพิ่มการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ/เอกชนที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยดำเนินโครงการให้กับผู้สูงอายุ เช่น การตรวจคัดกรองการรักษาพยาบาล การจัดฝึกอบรมวิธีการดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุในบ้าน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2561). สถิติผู้สูงอายุของประเทศไทย 77 จังหวัด. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2561. จาก <https://www.egov.go.th>.
- กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2551). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับผู้สูงอายุ. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- เกษม แก่นบุญ. (2552). แนวทางในการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองบอน อำเภอบ่อไร่ จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิรัชยา เจียวกิก, ยุวัลดา ชูรักษ์, ฉัตรจงกล ตูลยนิชกะ และสันติชัย แยมใหม่. (2558). คนโลกมีดี: การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน. การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติครั้งที่ 6 สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2558. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จรีวัฒนา กล้าหาญ. (2558). แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุที่รับเบี้ยยังชีพ เทศบาลตำบลหนองไผ่ล้อม อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ชาญยุทธ หาญชนะ และคณะ. (2559). การจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลหัวนา อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 1 “สร้างเสริมสหวิทยาการ ผสมผสานวัฒนธรรมไทย ก้าวอย่างมั่นใจเข้าสู่ AC”. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชธานี.
- ดวงใจ คำคง. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ตำบลลำสินธุ์ อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. (2555). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ตี.
- นันทนา อยู่สบาย. (2557). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ชั้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยะดา รักดีอำนาจ และพรชัย ลิขิตธรรมโรจน์. (2554). แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลกาดทอง อำเภอยะหา จังหวัดยะลา. วารสารการจัดการศึกษาศาสตร์. 31(2), 121-151.
- ภัทรกร รุ่งจิรเดชากุล. (2559). ความต้องการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลวัดยม อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิทยาการจัดการปริทรรศน์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. 18(1), 62-68.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2560). รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด.
- ไม้ป่า ธีรนันท์. (2552). การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองน้ำไหล อำเภอกลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุวณี เกษมสินธ์ และคณะ. (2553). สภาพและปัญหาการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอสรีสงคราม จังหวัดนครพนม. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 7(33), 103-113.
- ระพีพรรณ คำหอม. (2554). สวัสดิการสังคมกับสังคมไทย. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- เรณู โชติติลล. (2554). นักบริหารงานประสงเคราะห์ เล่มที่ 1. นนทบุรี: สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- ลัดดา บุญเกิด. (2557). ความต้องการด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์ อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วันชัย ชูประดิษฐ์. (2554). การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- สมสมัย พิลาดง. (2557). ความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดงพญา อำเภอดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์. วารสารการบริหารการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์. 3(1), 133-148.

- สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์. (2557). สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้. 1(1), 73-82.
- อัจฉรา วงนารี และรัฐบุรุษ คุ่มทรัพย์. (2559). ความต้องการสนับสนุนด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลหนองหลวง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา. ฉบับพิเศษก้าวสู่ทศวรรษที่ 2, 93-103.
- อุบล วัฒนศักดิ์ภูบาล. (2553). การจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบางเขาอำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.